

[Glistrup]

get, der går langt, langt over min forstand og åbenbart langt ind i andres. Hr. Erik Holst sagde, at jeg virkelig burde forsøge at tænke mig om, så ville jeg nok finde frem til, hvorfor man ikke ville samarbejde med os. Jeg har tænkt og tænkt og tænkt i snart 5 år og har altså ikke kunne finde noget svar på det spørgsmål. Jeg ville være lykkelig, hvis hr. Erik Holst eller andre kunnet hjælpe mig på vej. Jeg synes, vi har gjort alt for at være samarbejdsvillige fra fremskridtspartiets side på alle punkter i hele vort arbejde i og uden for dette ting.

Hr. Erik Holst og til en vis grad også udenrigsministeren satte spørgsmålstegn ved, om det lige præcis skulle være Bruxelles, om det ikke lige så godt kunne være et andet sted. Fremskridtspartiet har aldrig betragtet noget af det, vi siger, som ultimata. Vi kan kun sige, at for os er efter de foreliggende argumenter, som vi nøje har redegjort for i bemærkningerne – og også efter drøftelserne i dag med det, der er fremhævet fra udenrigsministeren og fru Mimi Jakobsen og andre om trafikforbindelserne, og som vi også var bekendt med tidligere – vores opfattelse stadig væk, at Bruxelles er det rigtige. Men hvis man skulle komme og fortælle, at Bahamaerne er bedre – eller hvad man nu ellers ville komme med af konkrete forslag; der er jo ikke kommet nogen endnu – ja, så ville vi da selvfølgelig lytte sagligt til de forslag, der kom, og foretage en grundig prøvelse af dem. Men vi må nu engang have et udgangspunkt, og her er det altså vores opfattelse, at Bruxelles må være det bedste. Ikke en eneste har afdisputeret det og sagt, at et eller andet andet sted nok alligevel ville være bedre – Upernavik eller Hollywood, eller hvor man ellers kunne tænke sig at EF-Parlamentet kunne mødes. Vi venter bare på, om der kommer et forslag, så drøfter vi det, og så vil vi selvfølgelig være rede til at støtte et forslag i udvalget, som angiver en anden geografisk beliggenhed, hvor det skal være.

Nu siger hr. Erik Holst: ja men skal vi da ikke lade de 410 medlemmer af det nye parlament tage stilling til det? Det kan vi ikke lade de 410 medlemmer tage stilling til, for når de 410 medlemmer er valgt, så skulle de meget gerne have et hus at rykke ind i, og det skulle meget gerne være det permanente. Derfor er det nu og her, det skal afgøres. Vi kender først de 410 medlemmer engang om-

kring den 10., 12. eller 15. juni næste år, og så er det for sent at begynde at iværksætte byggeaktiviteter. Derfor kan vi ikke vente og høre, hvad de 410 mennesker vil sige til den tid. Til syvende og sidst er det ikke disse 410 medlemmer, der har det direkte demokratiske ansvar over for skatteyderne for, at skatteydernes penge bliver anvendt mest rentabelt. Det er, for så vidt angår Danmark, de 179, som er valgt her i Danmark, og derfor skal de 179 folketingsmedlemmer her i Danmark finde ud af, hvad Danmarks stemme skal lyde på i denne sag. Det skal hverken afgøres af hr. Colombo eller nogen andre, som måtte være valgt i Neapel eller i Marseille eller i Dublin – dér vælger man vist også nogen. Hvad Danmarks stilling skal være i denne sag, det afgøres i denne sal, det afgøres af de 179 herinde og ikke af nogen, der sidder et eller andet sted nede på nomadiserings landeveje dernede i Mitteleuropa. Det må vi simpelt hen gøre os klart. Det er her, stillingen skal tages.

Kommer regeringen så tilbage, efter at vi måtte have vedtaget dette forslag, og siger, at nu er regeringen kommet til det resultat efter at have hørt argumenter rundt omkring, at det skal være et andet sted, så er det muligt – det vil jeg gøre opmærksom på, hvis hr. Erik Holst ikke er klar over det – for dette folketing at ændre i tidligere tagne beslutninger. Det er faktisk sket en enkelt gang eller to, at det, folketinget har vedtaget, ikke har stået til evig tid, men er blevet ændret efter en kortere tids forløb, og det vil man selvfølgelig også kunne gøre i dette tilfælde, hvis man kan finde bedre saglige argumenter. Vi må bare beslutte på grundlag af de foreliggende saglige argumenter, og de indicerer, at den danske regering pålægges af sin arbejdsgiver, folketinget, at arbejde for, at EF får ét og kun ét parlamentsmødested, og at dette bliver Bruxelles.

Erik Holst (S):

Det skal kun være en meget kort bemærkning. Det, jeg angreb i første omgang, var de »argumenter«, som man nøje har redegjort for i bemærkningerne. Men det er en formalitet, lad os ikke hænge os i det.

Jeg skal bare notere mig, at nu siger hr. Glistrup: all right, hvis det skal være et andet sted end Bruxelles, så må vi kunne lave det.